

صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

معاونت سیاسی

اداره پژوهش‌های سیاسی

به بهانه ۲۰ آذر، سالروز ترور شهید آیت‌الله دستغیب

بررسی کارنامه سیاه منافقین

فرآورده‌های خبری و تولیدات پژوهشی در بخش‌های زیر قابل دسترس است:

– وب‌سایت خبرگزاری صدا و سیما (سرویس پژوهش) <http://www.iribnews.ir>

پژوهشگر: مرتضی هوشیار

۲	■ مقدمه .....
۳	■ مجاهدین خلق، از تشکیل تا تبدیل به سازمان منافقین .....
۳	■ مواضع سازمان پس از پیروزی انقلاب اسلامی .....
۴	■ آغاز شورش مسلحانه و ترور .....
۴	■ روابط منافقین با رژیم صدام .....
۵	■ برخی از مهمترین جنایات منافقین در داخل کشور .....
۷	■ منافقین در آلبانی .....
۸	■ منابع مالی منافقین .....
۹	■ جمع بندی .....

از دهه ۱۳۲۰ جامعه ایران شاهد فعالیت سیاسی گروه‌های سیاسی کوچک و بزرگ بود. حزب توده، فدائیان اسلام، جبهه ملی، نهضت آزادی، حزب موتلفه اسلامی، و حزب ملل اسلامی از جمله این گروه‌ها بودند. یکی از این گروه‌ها و تشکیلات سیاسی که تا حد زیادی معروف و شناخته شده بود «سازمان مجاهدین خلق» نام داشت. این تشکل در دهه ۱۳۴۰ به رهبری محمد حنیف‌نژاد پایه‌گذاری شد. سازمان مجاهدین خلق با وجود گرایش‌های اولیه مذهبی، پس از یک دهه تغییر ماهیت داد. تبعات این تغییر مشی و مرام چنان گسترده بود که تسویه داخلی اعضای آن به ویژه تعدادی از مؤسسان اولیه را موجب شد؛ علمای سیاسی وقت هم با جداکردن خود و یاران‌شان از آنها، اعضای سازمان یادشده را مارکسیست و در نتیجه خارج از دین شمردند. این تشکل سیاسی اما، به این مرحله از تغییر اکتفا نکرد و اندکی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، اقدامات تحریک‌آمیز زیادی مرتکب شد. اوج فتنه‌انگیزی این گروهک ورشکسته سیاسی، اعلام جنگ مسلحانه در ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ و آغاز جنایات در حق ملت نجیب و شریف ایران است. تشکیل خانه‌های تیمی، ترور حدود ۲۰ هزار هموطن که تعداد زیادی از آنها شهروند عادی بودند، برقراری ارتباط با دشمنان و همکاری با آنها در تجاوز به کشور، تنها گوشه‌ای از کارنامه آکنده از جنایت گروهک منافقین است. از طرف دیگر، گروهک یادشده برای پیشبرد اهداف غیر انسانی خود و ایجاد ناامنی در شهرها به ویژه در جوامع مذهبی، به ترور امامان جمعه کمر بست. چهار نفر از امامان جمعه کشورمان توسط این گروهک تروریستی به شهادت رسیدند. آیت اله دستغیب، امام جمعه شیراز، سومین شهید محراب هستند که منافقین ۲۰ آذر ۱۳۶۰ ایشان را ترور کردند. در آستانه سالروز وقوع این اقدام ددمنشانه، ضمن مرور اجمالی بر روند ایجاد تشکل منافقین، برخی موضوعات مهم و مرتبط با آن بررسی می‌شود.

■ مجاهدین خلق، از تشکیل تا تبدیل به سازمان منافقین

سازمان مجاهدین خلق که شهریور ۱۳۴۴ تاسیس شد، هدف خود را «مبارزه با امپریالیسم» و «ایجاد جامعه بی طبقه توحیدی» تعریف کرد. منظور از امپریالیسم، آمریکا و دیگر قدرت‌های غربی بود که رژیم شاه به عنوان دست نشانده، برنامه‌ها و خط مشی آنان را اجرا می‌کرد. اصطلاح «جامعه بی طبقه توحیدی» هم برگرفته از مکتب مارکسیسم بود که طبق آن جامعه به چهار طبقه کارگر، خرده بورژوا، بورژوازی بزرگ و امپریالیست تقسیم می‌شد. آنها معتقد بودند نبرد سراسری تاریخ، نبردی طبقاتی است و تا زمانی که بشر به حکومت کمونیستی، یعنی حکومت بی طبقه کارگری نرسد، اختلاف وجود خواهد داشت. باتوجه به اینکه محمد حنیف‌نژاد، اولین رهبر سازمان مجاهدین خلق، اقدام مسلحانه علیه حکومت پهلوی را سرلوحه سیاست‌ها قرار داد، این سازمان متحمل ضربات سختی شد و رهبران آن به حکم دادگاه نظامی وقت، به جرم «اقدام علیه امنیت کشور، اعمال تروریستی و ترور اتباع ایرانی و آمریکایی»، به اعدام محکوم و برخی نیز زندانی شدند.

در سال ۱۳۵۴ که بیشتر رهبران مجاهدین خلق در زندان به سر می‌بردند، «تقی شهرام» از اعضای بلندپایه سازمان، از زندان ساری فرار کرد و با سازماندهی نیروهای پراکنده «مجاهدین خلق»، به همراه چند نفر دیگر از جمله «بهرام آرام» اطلاعیه‌ای موسوم به تغییر ایدئولوژی سازمان منتشر کرد.^۱ طبق این بیانیه، سازمان با کنار گذاشتن اعتقادات مذهبی، به کمونیسم روی آورد. مجاهدین (مارکسیست شده) با تغییر علائم و نشان گذشته، حذف آیات قرآن و تاریخ پیدایش سازمان و نیز افزودن مشت گره شده، به نشانه وابستگی به طبقه کارگر، آرم جدیدی تهیه کردند.^۲ تغییر موضع، هزینه‌های زیادی برای رهبران سازمان در برداشت، از جمله ایجاد شکاف در میان مجاهدین و تامین و جذب نیرو.

***تامین نیروی انسانی:** سازمان به دلیل اخراج بسیاری از اعضا که از پذیرش مارکسیسم امتناع کرده بودند، بیش از هر چیز نیازمند عضو جدید بود، اما بی‌اعتمادی چپ‌های دانشگاه‌ها به سازمانی که تا دیروز مذهبی بود، و حساس شدن افراد به برخی اقدامات مانند نحوه برخورد با جریان مذهبی سازمان از جمله مشکلات بود؛ بر همین اساس و باتوجه به اینکه جذب نیرو زمان زیادی از آنان می‌گرفت، ملاک و معیار عضوگیری تنزل یافت.^۳

***شکاف بین اعضا:** بعد از بیانیه تغییر مواضع ایدئولوژیک در سال ۱۳۵۴، سازمان مجاهدین به دو گروه مجاهدین مسلمان و مجاهدین مارکسیست تقسیم شد. انشعاب در مجاهدین به خشونت نیز کشیده شد؛ مجاهدین مارکسیست به تسویه حساب با برخی اعضای برجسته سازمان که بر روی اصول اسلامی پافشاری داشتند، پرداختند؛ شریف‌واقی را به شهادت رساندند و لباف را زخمی و به دام پلیس انداختند. گروه‌های اسلامی از جمله «نهضت آزادی» که عملیات مجاهدین را در اروپا و آمریکا پوشش خبری می‌داد، به مجاهدین مارکسیست حمله کردند و آنان را کودتاچی نامیدند. شماری از روحانیون هم که از فعالیت سازمان حمایت و به لحاظ مالی آن را تامین می‌کردند، با تغییر ایدئولوژی سازمان به مخالفت پرداختند و ضمن جدایی از آنها، خواهان برخورد با مارکسیست‌ها شدند.

■ مواضع سازمان پس از پیروزی انقلاب اسلامی

سازمان که در ماه‌های اول پس از پیروزی انقلاب اسلامی از امام خمینی (ره) با تعبیری چون «امام مجاهد اعظم»، «قائد پرافتخار»، «مجاهد آگاه» و ... یاد می‌نمود، در عمل، مخالف ایشان موضع می‌گرفت. به عنوان مثال، باتوجه به اینکه بدنه اصلی ارتش، از فرزندان مسلمان ملت تشکیل شده بود و به استثنای عده‌ای از فرماندهان، ارتش در کنار ملت قرار گرفته بود، امام (ره) همواره از ارتش حمایت می‌کردند، اما سازمان همراه با دیگر گروه‌های چپ، خواهان انحلال ارتش بود. این روش منافقانه البته دیری نپائید و سازمان به تدریج با شعار مبارزه با «ارتجاع»، نیروهای کارآمد و مجرب به ویژه آیت‌ا... دکتر بهشتی، آیت‌ا... خامنه‌ای، آیت‌ا... رفسنجانی و ... را زیر فشار تهمت و ناسزا و حمله‌های ناجوانمردانه تبلیغاتی قرار داد.

جدی‌ترین تاکتیک سازمان، برای براندازی جمهوری اسلامی و در دست گرفتن قدرت، «خط نفوذ» بود. به گفته هاشمی رفسنجانی «مجاهدین خلق، سال‌ها به عنوان نیروی خودی در میان مبارزان مسلمان بودند و از وضع و موقعیت افراد و راه رسیدن

۱. خبرگزاری تسنیم، ۱۳ تیر ۱۳۹۹

۲. موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، سازمان مجاهدین خلق از پیدایش تا فرجام (۱۳۸۵)، جمعی از پژوهشگران، ج ۲، ص ۵۹۳.

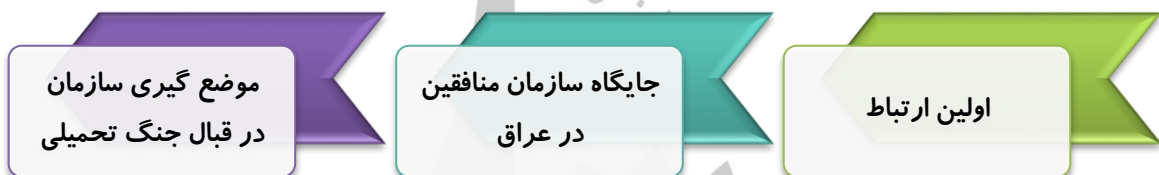
۳. حسین احمدی روحانی (۱۳۸۴)، سازمان مجاهدین، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ص ۱۴۴.

به نهادهای مهم اطلاعات کامل و دقیق داشتند.» در چنان شرایطی و در غیاب نهاد امنیتی برخاسته از انقلاب، برخی اعضای سازمان توانستند با بهره‌گیری از ارتباطات قدیمی با برخی مقامات دولت موقت، نهضت آزادی و تنی چند از روحانیان متنفذ آن سال‌ها، در درون بعضی از مراکز حساس سیاسی و قضایی مانند وزارت کشور، نخست‌وزیری، دادستانی، دادگاه انقلاب، نیروهای نظامی و انتظامی و حتی حزب جمهوری اسلامی رخنه نمایند. همزمان به توسعه تشکیلاتی خود در سطح گسترده‌ای دست زدند و درصدد تشکیل نیروی شبه نظامی یا ارتش خصوصی برآمدند.^۱

■ آغاز شورش مسلحانه و ترور

مجلس شورای اسلامی ۲۷ خرداد ۱۳۶۰، به دلیل بی‌کفایتی، تشنج‌آفرینی و اقدامات غیرقانونی بنی‌صدر علیه امام، دولت و مجلس و ناتوانی در اداره امور کشور؛ دو فوریت طرح عدم کفایت سیاسی وی را تصویب کرد. یک روز بعد، سازمان مجاهدین خلق «اطلاعیه سیاسی - نظامی شماره ۲۵» خود را صادر کرد. این اطلاعیه اعلام آغاز رسمی شورش مسلحانه علیه نظام جمهوری اسلامی و به تعبیر عضو جدا شده سازمان، «اعلامیه جنگ تمام عیار با جمهوری اسلامی» بود. عصر روز شنبه ۳۰ خرداد ۱۳۶۰، که عدم کفایت سیاسی بنی‌صدر در مجلس به تصویب رسید، اعضا و هواداران سازمان در تهران و چند شهر دیگر به شورش مسلحانه و ایجاد خشونت در خیابان‌ها دست زدند. به گزارش برخی رسانه‌های غربی تعداد این افراد در تهران سه هزار نفر بود که اتوبوس، اتومبیل و موتورسیکلت متعلق به شهروندان را که در خیابان‌ها پارک شده بود، به آتش کشیدند و ده‌ها نفر از مردم را کشتند و زخمی کردند. بدین ترتیب سازمان منافقین، سیاست جدید خود مبنی بر جنگ مسلحانه را آغاز کرد.^۲

■ روابط منافقین با رژیم صدام

سازمان منافقین با آغاز جنگ تحمیلی و تهاجم رژیم بعثی عراق به کشورمان، نه تنها برای جبران خطاهای خود تلاش نکرد، بلکه به عنوان نفوذی صدام در جبهه و پشت جبهه از هیچ اقدام جنایات‌کارانه‌ای علیه ملت ایران کوتاهی نکرد. خوش‌خدمتی‌های فرقه رجوی به رژیم بعث در طول جنگ تحمیلی که مصادیق تام و تمام آن در عملیات مرصاد به نمایش درآمد، به منجلا ب سفباری منجر شد. عملیات مرصاد، افشاگر هشت سال خیانت مجاهدین ضد خلق علیه ملت خود در همکاری با دشمن بعثی بود. مسعود رجوی ۱۷ خرداد ۱۳۶۵ در حالی وارد بغداد شد که اعضای این سازمان تروریستی یک سال پیش از آن به‌طور رسمی در عراق مستقر شده بودند.

* **اولین ارتباط:** سازمان مجاهدین خلق در سال ۱۳۴۸ با هدف آموزش اعضا و همچنین به منظور تأمین سلاح، مهمات و تجهیزات، با «الفتح» و مبارزان فلسطینی ارتباط برقرار کرد. به گفته حسین احمدی روحانی^۳ این تماس‌ها پاییز ۱۳۴۸ در پاریس و سپس در دوحه برقرار شد و زمینه را برای ملاقات و توافق هیئت نمایندگی سازمان با نمایندگان الفتح در امان (پایتخت اردن) فراهم آورد. توافق، به اعزام اعضای مجاهدین خلق به سوریه و لبنان از طریق دوبئی منجر شد. آنان که از راه دریا و در پوشش کارگر به دوبئی وارد شده بودند، بنا داشتند از طریق هوایی به بیروت بروند، اما پلیس ششم مرداد ۱۳۴۹ دستگیرشان کرد.^۴ تلاش دومانه برای

۱. موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، تاریخچه گروهک تروریستی منافقین، <https://psri.ir>

۲. همشهری آنلاین، ۱۳۸۷/۰۴/۰۷

۳. حسین احمدی روحانی در سال ۱۳۲۰ در مشهد متولد شد. پس از اخذ دیپلم، برای ادامه تحصیلات به دانشگاه کشاورزی کرج راه یافت. وی جزء دومین گروهی است که به سازمان مجاهدین خلق پیوست و به عضویت در کادرهای مرکزیت سازمان درآمد. تدوین کتاب «شناخت» از آثار حسین احمدی روحانی است. وی در ماجرای هواپیمارمایی سازمان مجاهدین به عراق رفت و بارها در راستای اهداف سازمان به عراق و بیروت سفر کرد. بعد از تغییر ایدئولوژی سازمان در سال ۱۳۵۴ نیز مارکسیست شد. او پس از پیروزی انقلاب اسلامی با تنی چند از بازماندگان سازمان مجاهدین خلق، «سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر» را تاسیس کرد و بهمن سال ۱۳۶۰، به همراه تنی چند از همفکرانش دستگیر شد. حسین روحانی در زندان اطلاعات ذی‌قیمتی را در اختیار نیروهای انقلاب گذاشت.

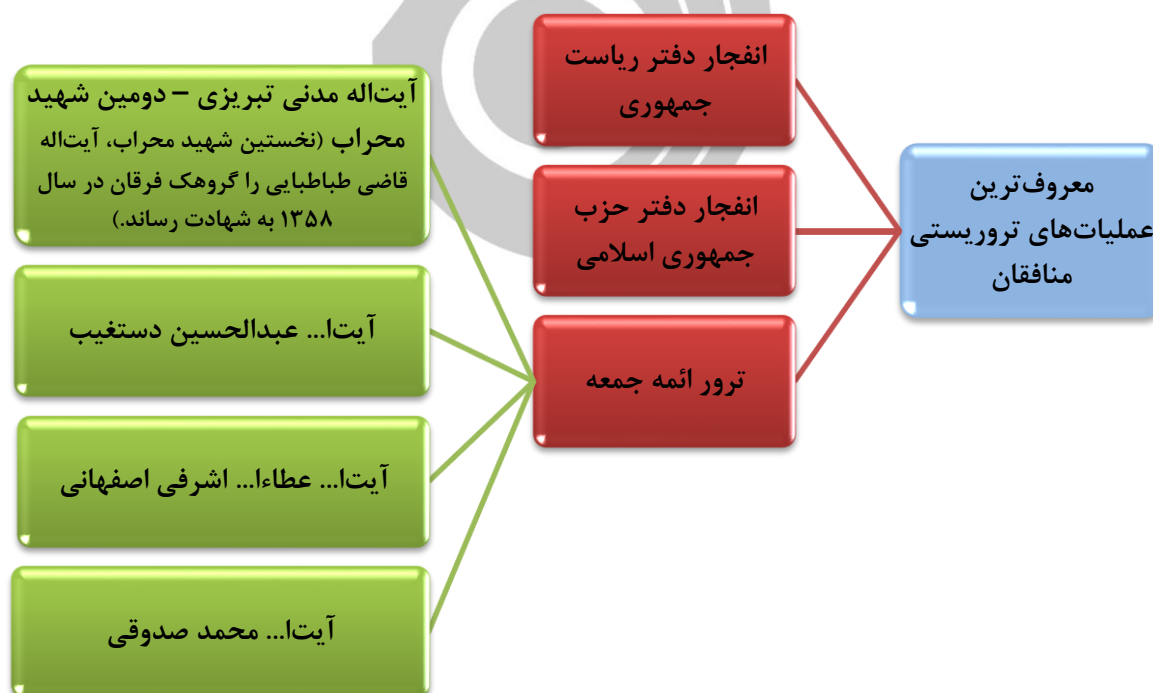
۴. مهدی حق‌بین (۱۳۹۳)، از مجاهدین تا منافقین، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ص ۴۱.

آزادی سودی نبخشید، تا اینکه ۱۸ آبان ۱۳۴۹ طی تصمیمی غافلگیرکننده اقدام به ربودن هواپیمای هشت صبح دویی - بندرعباس کردند. ابتدا هواپیما را در قطر نشانند و پس از سوخت‌گیری در بغداد فرود آمدند. این فرود سرآغاز حضور مجاهدین در عراق بود. هرچه بر دامنه فعالیت‌های سازمان در خارج از کشور افزوده شد، تشکیلات سازمان و سطح دست‌رسی آن‌ها نیز بیش از پیش گسترش یافت. تابستان ۱۳۵۳ تعدادی از اعضای سازمان که اغلب هویت واقعی یکدیگر را نمی‌دانستند، در بغداد به سر می‌بردند. از مهم‌ترین اتفاقات در این دوره کشته شدن مرتضی هودشتیان از اعضای سازمان بود که با سوءظن، مورد بازجویی قرار گرفت و در نهایت زیر شکنجه مسئولان سازمان در بغداد جان خود را از دست داد.^۱

* موضع‌گیری سازمان در قبال جنگ تحمیلی: سازمان که با پیروزی انقلاب اسلامی با راه‌اندازی فاز سیاسی، اقدام به رویارویی و مواجهه با نظام جمهوری اسلامی کرد. بسیاری از پژوهشگران معتقدند فاز سیاسی سازمان مجاهدین، بستر و زمینه‌ای برای ورود آن‌ها به فاز نظامی بود. در سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۹ سازمان همچون گذشته ارتباط خاص خود را با رژیم بعث عراق حفظ کرد و در صدد بهره‌گیری از آن برای جنگ در ایران برآمد. یکی از اسناد منتشر شده در این رابطه به گفتگوی نماینده مجاهدین خلق و افسر اطلاعات عراق درباره انتخابات اولین دوره مجلس شورای اسلامی برمی‌گردد. اسناد همچنین نشان می‌دهد حداقل شش ماه پیش از آغاز جنگ تحمیلی، منافقین در صدد همکاری با صدام بودند. ابراهیم خدابخنده، از اعضای جداشده سازمان معتقد است: نکته مهم ملاقات‌ها آن بود که منافقین، مشوق اصلی صدام حسین برای حمله به ایران بودند. در همان ایام و در هفته پایانی فروردین ۱۳۵۹، یعنی پنج ماه تا آغاز جنگ تحمیلی، رادیو فارسی بغداد به تحلیل و تمجید از سران مجاهدین پرداخته بود.^۲ سازمان منافقین از سال ۱۳۶۵ به بعد ضمن حضور رسمی در عراق، همکاری‌های گسترده و متنوعی را با بعضی‌ها در مناطق جنگی همچون تنگه چارزبر و منطقه عملیاتی مرصاد و نیز اردوگاه‌های اسرای ایرانی، در کارنامه خود ثبت و ضبط کرد.

■ برخی از مهم‌ترین جنایات منافقین در داخل کشور

کارنامه منافقین آکنده از جنایات کوچک و بزرگی است که بدون تردید جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود. در این مجال برخی از مهم‌ترین جنایات یادشده را در داخل کشور مرور می‌کنیم.

۱. احمدرضا کریمی (۱۳۹۸)، تقی شهرام به روایت اسناد، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ص ۱۳۰.

۲. همان

علاوه بر موارد فوق، به ترورهای خونین زیر نیز باید اشاره کرد:^۱

- کشتار مردم بی‌گناه در تهران
- جنایت در شیراز
- کشتار مردم عادی در اهواز
- بمب‌گذاری در حرم امام رضا (ع) و شهادت زوار بی‌گناه
- ترور مردم عادی در قم
- ترور مردم عادی در اصفهان
- ترور مردم عادی در مازندران
- جنایت علیه مردم عادی در همدان
- حمله به شهروندان گیلانی
- جنایت در سمنان
- جنایت در کردستان

* **تهران:** منافقین در سلسله عملیات‌های تروریستی خود علیه مردم ایران، سوم اسفند ۱۳۶۰ با انفجار بمبی در میدان عشرت آباد تهران، ۱۱ نفر از مردم مظلوم را شهید و ۲۵ نفر را مجروح کردند. ۱۵ شهریور ۱۳۶۱ هم به واسطه اقدام تروریستی در خیابان خیام تهران، ده‌ها نفر از مردم عادی به خاک و خون غلطیدند. علاوه بر این، منافقین، نهم مهر ۱۳۶۱ در میدان امام خمینی و در نزدیکی ساختمان مخابرات بمب منفجر کردند و ۶۴ نفر را به شهادت رساندند. دوم شهریور و ۲۴ اسفند ۱۳۶۳ و ۲۲ اردیبهشت ۱۳۶۴ هم در بمب‌گذاری منافقین بیش از ۳۰۰ نفر شهید و صدها نفر مجروح شدند.

* **شیراز:** یکی از فجیع‌ترین جنایات منافقین ۲۱ مهر ۱۳۶۰ در شیراز رقم خورد. در این جنایت یک کودک شش ساله و مادر ۲۲ ساله‌اش به شهادت رسیدند. شنبه ۲۵ مهر ۱۳۶۰ نیز، اتوبوس شرکت واحد شیراز، با بیش از ۳۰ مسافر به سمت میدان شهدا در حرکت بود که در میدان جمهوری اسلامی توسط دو دختر منافق که سرنشین اتوبوس بودند، به آتش کشیده شد. در این آتش‌سوزی بیش از ۱۵ مسافر اتوبوس مجروح شدند و دو کودک خردسال نیز به شهادت رسیدند. منافقین همچنین از ۱۵ تا ۲۵ آذر ۱۳۶۱، مسئولیت هفت عملیات تروریستی را در شیراز برعهده گرفتند.

* **اهواز:** اواخر آبان ۱۳۷۸ تیم سه نفره منافقین با همکاری استخبارات رژیم بعث صدام از مرز عبور کردند و وارد شهر اهواز شدند. آنها چهارم آذر ۱۳۷۸، با استقرار یک قبضه خمپاره انداز ۸۲ میلی متری در محل پارک حجاب و پرتاب پنج گلوله خمپاره بی‌هدف و کور به داخل شهر اهواز، دست به جنایت علیه مردم این شهر زدند. در اثر این عملیات تروریستی یکی از هموطنان شهید و ۱۱ زن و کودک بی‌دفاع به شدت مجروح شدند.

* **مشهد:** گروهک تروریستی منافقین در سال ۱۳۶۰ سه نفر را در مشهد و قوچان به شهادت رساندند. این گروهک همچنین ۳۰ خرداد ۱۳۷۳ مصادف با عاشورای حسینی با قرار دادن بمبی در نزدیکی ضریح مطهر امام رضا (ع) جمعی از زوار آن امام (ع) را به خاک و خون کشیدند. در این حادثه ۲۶ زائر شهید و ۳۰۰ زائر مجروح شدند.

* **قم:** دوم تیر ۱۳۶۰ منافقین در سالن انتظار راه آهن قم بمب منفجر کردند که باعث شهادت و زخمی شدن ده‌ها نفر از مردم شد.

۱. مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۸/۱۲/۱۴

* **اصفهان:** منافقین دو شهروند عادی را در سال ۱۳۶۲ ترور کردند. همچنین، شهید میترا (زینب) کمایی از نوجوانانی است که در آتش کینه و خشم منافقین در اصفهان جان باخت.

* **مازندران:** صبح روز ۱۸ فروردین ۱۳۶۱، واحد عملیات تروریستی گروهک منافقین مستقر در جنگل‌های مازندران، در عملیات کمین در جاده قائمشهر به قادیکلا، وانت حامل چهار نفر از نیروی داوطلب مردمی را متوقف و پس از پیاده کردن نیروها، آن‌ها را تیرباران کردند. یکی دیگر از شهرهایی که شاهد جنایات منافقین بود، شهر بابل بود. آیت‌الله محمد فاضل استرآبادی در کتاب خاطرات خود درباره فعالیت و جنایات سازمان منافقین در بابل نوشته است: منافقین در بابل افراد زیادی را ترور کردند. از جمله روحانی شهید نجاریان که در ماه مبارک رمضان ترور شد؛ همین‌طور روحانی شهید توحیدی که او هم به دست منافقین در بابل به شهادت رسید، از افراد غیرروحانی هم زیاد ترور کردند.»

* **همدان:** منافقین در سلسله عملیات‌های تروریستی خود مردم همدان را نیز مورد هدف قرار دادند و دو نفر را به شهادت رساندند.

* **گیلان:** منافقین تروریست، نهم آذر ۱۳۶۱ در حملات موسوم به «مقاومت مسلحانه» در گیلان، عضو انجمن اسلامی آتش‌نشانی رشت را با شلیک گلوله ترور کردند. ۲۲ آذر همان سال اتومبیل حامل چهار عضو بنیاد مسکن گیلان، توسط منافقین به رگبار بسته شد. این گروهک تروریستی همچنین یک عمو و برادرزاده و پنج شهروند را در جنگل‌های گیلان ترور کردند.

* **سمنان:** مردم بی‌گناه سمنان نیز هدف حملات کور منافقین قرار گرفتند. شهید «بتول صفدری» که حتی به کودک ۱۳ ماهه اش رحم نشد، از جمله این افراد بود. شهید «محمد احمدی» هم بنای ساده بود که آبان ۱۳۶۲ به شهادت رسید.

* **کردستان:** تیم عملیاتی این گروهک تروریستی به مرکز نگهداری ماشین‌آلات راهسازی در بانه حمله و آن را منهدم کردند. آنها همچنین مسئولیت ترور ۱۵۰ پاسدار و جرح ۱۱۰ نفر از آنان را در کردستان بر عهده گرفتند.

■ منافقین در آلبانی

از زمان سقوط رژیم بعث صدام، مقامات عراقی بارها خواستار خروج گروهک تروریستی منافقین از خاک عراق شدند. همچنین در سال‌های اخیر چندین بار نیروهای مردمی عراق به پایگاه پیشین آنها موسوم به اشرف حمله کردند که این اقدامات منجر به توافق آمریکا و سازمان منافقین، برای انتقال تعدادی از اعضا به خارج از عراق شد. براساس این توافق، شماری از تروریست‌های این گروهک سال ۱۳۹۳ به آلبانی منتقل شدند. ۱۹ شهریور ۱۳۹۵ هم با انتقال ۲۸۰ عضو باقی مانده در پایگاه لیبرتی بغداد، عراق از لوئیس گروهک تروریستی منافقین پاک شد.^۱ در حال حاضر، آلبانی مقر اصلی منافقین، مکانی برای دروغ‌پراکنی در فضای مجازی و حملات سایبری است. به گفته صاحب‌نظران، منافقین اکنون با بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی، اهداف خود را پیگیری می‌کنند. در راستای برنامه یادشده، هریک از اعضای سازمان چه بسا بیش از ۱۰ حساب کاربری در شبکه‌های اجتماعی دارد که در پرفایل این حساب‌ها از تصاویر دختران جوان استفاده شده است. آنها همچنین به طور گسترده با فالورها ارتباط برقرار و تلاش می‌کنند اخبار جعلی درباره ایران را بزرگ‌نمایی کنند. به گفته یکی از اعضای بریده از این تشکیلات، تصویری که از گورخوابی منتشر شد، به‌قدری توسط اکانت‌های سازمان بازنشر داده شد که برخی ایرانیان خارج‌نشین فکر می‌کردند نیمی از مردم تهران گورخواب هستند.^۲ یکی از اهداف برقراری ارتباط با کاربران، شناسایی تأثیر تحریم‌ها بر ایران است. آنان دیدگاه کاربران را در قالب گزارش برای آمریکایی‌ها ارسال می‌کنند. به گفته تعدادی از اعضای پیشین این گروهک تروریستی، مخاطب سازمان منافقین در این فعالیت‌های رسانه‌ای، نه مردم ایران، بلکه شهروندان عربستان و رژیم صهیونیستی هستند.

مسعود خدابنده، عضو سابق شورای مرکزی سازمان مجاهدین خلق (منافقین) درباره علت انتقال منافقین به آلبانی می‌گوید: به نظرم یکی از دلایل، فساد گسترده در سیستم این کشور است. آلبانی در اروپا به عنوان دروازه قاچاق مواد مخدر، برده‌داری مدرن و همچنین قاچاق سلاح شناخته می‌شود. بسیاری از سلاح‌هایی که از غرب بدست گروه‌های تروریستی در سوریه می‌رسد، از

۱. مشرق نیوز، ۱۳۹۵/۰۷/۱۷

۲. خبرگزاری تسنیم، ۱۳۹۸/۱۰/۰۱

آلبانی عبور می‌کند. مافیای آلبانی البته این روزها رابطه خوبی با مجاهدین دارد که مسائل مختلفی از جمله مسئله پولشویی را حل می‌کند.^۱

■ منابع مالی منافقین

مسعود خدابنده، عضو سابق شورای مرکزی سازمان مجاهدین خلق درباره منابع مالی ترورهای سازمان در داخل ایران می‌گوید: آن زمان پول به طور مستقیم از سرویس‌ها پرداخت می‌شد و بخش مالی مسئول انتقال آن از طریق برخی بنگاه‌های تجاری همچون فرش فروشی‌ها و غیره به داخل کشور بود؛ برای مخارج ترورها یا مخارج دیگر. ولی بعدها که سازمان به عراق منتقل شد، قضیه فرق کرد. در زمان صدام عملاً محدودیت مالی وجود نداشت؛ یعنی اگر پروژه‌ای ارائه می‌کردیم و تصویب می‌شد، مثلاً تظاهرات سراسری در اروپا علیه نظام ایران که حدود ده هزار نفر را اجیر کنیم و بیاوریم و مخارج تبلیغات مطبوعاتی و ... مسئله مالی آن ثانویه بود و مشکلی نداشت. طبعاً این قضیه بعد از سقوط صدام تغییر کرد. کما اینکه تبلیغات سازمان هم از سطح خرج‌های کلان به خرید یکی دو تالابی آمریکایی یا اروپایی محدود شد.

* پولشویی گروهک منافقین: سازمان منافقین در انگلیس خیریه‌ای به نام «ایران اید» داشت که برای خانواده‌های اعدام‌ها کمک جمع می‌کرد. این پول از طریق گذاشتن صندوق در اماکن مختلف از جمله خیابان‌ها و ... جمع‌آوری می‌شد که بعدها مشخص شد، منبعی برای پولشویی است؛ یعنی عربستان وقتی می‌خواست به سازمان کمک کند، به حساب رجوی و سازمان واریز نمی‌کرد، بلکه به حساب این خیریه واریز می‌کرد. خیریه، پول را به ترکیه یا پاکستان ارسال می‌کرد تا وانمود شود به دست خانواده‌ها رسیده است و بعد به پاریس برگردانده می‌شد؛ لذا خیریه برای گم کردن رد پول‌هایی بود که سازمان دریافت می‌کرد.^۲

* کمک سعودی‌ها: بخشی از مخارج جنگ تحمیلی صدام علیه ایران را عربستان سعودی، کویت یا شیوخ دیگر پرداخت می‌کردند. سهم منافقین هم جزوی از این بودجه بود و صدام بخشی را به دلار و بخشی را هم به دینار پرداخت می‌کرد؛ تا اینکه جنگ اول خلیج فارس در گرفت. به گفته مسعود خدابنده آن زمان به صورت موقت رابطه رجوی و عربستان مستقیم و مسعود رجوی به عربستان احضار شد (این سفرها آن زمان مخفی بود، ولی بعدها فیلم و عکس آن علنی شد). حتی گاهی ملک عبدا... به طور مستقیم به کارهای رجوی رسیدگی می‌کرد. خدابنده می‌گوید: همان روزها من در یکی از سفرها سه کامیون طلا (هر کدام حدود یک تن) و انبوهی هدایا از جمله ساعت‌های رولکس طلا با مارک سلطنتی و اقلام دیگر به بغداد آوردم که بعدها با کمک تعدادی از تجار اردنی وابسته به دربار عربستان آن را به پول تبدیل کردیم. سازمان البته در این سه چهار دهه با اموالی که از خانواده‌های اعضا دزدید، با سرانه‌ای که از صدام حسین گرفت و مبالغی که از طریق فروش نفت قاچاق بدست آورد و هزار راه غیرقانونی دیگر توانست انبوهی شرکت و هتل و دارالتجاره ایجاد و فعال کند. بعد از فرار مریم رجوی از عراق، او را در پاریس با چند ده میلیون دلار اسکناس دزدیده شده از بانک‌های عراق دستگیر کردند. فرانسه مسئله را به سوریه اطلاع داد و در همان زمان چند ده میلیون دیگر با صندوق‌هایی از جواهرات و طلا در مرز عراق به سوریه که بار قاطر کرده بودند، کشف و ضبط شد.

منابع اصلی و اولیه تامین مالی سازمان فرق زیادی نکرده است. همان سرویس‌های آمریکا و رژیم اسرائیل اصلی‌ترین منابع مالی به شمار می‌آیند، ولی ارسال از طریق خزانه شیوخ عربستان انجام می‌شود. البته روش‌ها و واسطه‌ها فرق کرده است؛ زمانی مستقیم در فرانسه به چند صد حساب بانکی واریز می‌شد؛ زمانی از طریق صدام حسین بدستشان می‌رسید؛ گاهی با چمدان؛ گاهی با کامیون طلا؛ و گاهی از طریق پولشویی. امروز در آلبانی پنج زمین کشاورزی خریداری و در آن کمپی برای مجاهدین ساخته شده است که نه تنها مجوز ساختمان ندارد که اصلاً ردی از آن (یا سکنه آن) در دفاتر دولتی آلبانی وجود ندارد. این زمین به واسطه یکی از معروف‌ترین قاچاقچی‌های سلاح تهیه شده و هیچ داد و ستد بانکی انجام نشده است. مصالح ساختمانی از طریق ایتالیا بدون پرداخت مالیات و مجوز واردات، آمده است که باز هیچ ردی از حساب و کتاب و بانک و غیره در آن نیست. سازمان

۱. همان

۲. مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۹/۰۲/۲۱

مجاهدین در آلبانی نه تنها حساب بانکی ندارد که اصلا در دفاتر وزارت کشور (و این روزها در دفاتر وزارت بهداشت) اصلا نه نفقات ثبت هستند و نه قرارگاهی در نقشه وجود دارد.^۱

■ جمع بندی

از جمله جریان‌های مبارزاتی شناخته شده علیه رژیم پهلوی سازمان مجاهدین خلق بود. این سازمان در شهریور ۱۳۴۴ توسط محمد حنیف نژاد با هدف «مبارزه با امپریالیسم» و «ایجاد جامعه بی طبقه توحیدی» تاسیس شد. در آغاز گرایش‌های مذهبی داشت و به همین دلیل علمای سیاسی با اعضای مجاهدین در ارتباط بودند. این خمیرمایه مذهبی اما تنها یک دهه تاب آورد و در سال ۱۳۵۴ در غیاب اعضای اصلی و موسس سازمان که در زندان بودند، تقی شهرام مرامنامه سازمان را به مرام مارکسیستی تغییر داد. این تغییر به قدری تبعات سنگین داشت که موجب اخراج تعدادی از اعضا و حتی حذف و تسویه درونی اعضای مذهبی بلندپایه سازمان شد. با پیروزی انقلاب اسلامی، سازمان یادشده به ظاهر با انقلاب همراهی کرد، ولی تنها با گذشت چند ماه فتنه‌گری‌های خود را آغاز و در مرحله بعد به اقدامات تروریستی دست زد. تشکیل خانه‌های تیمی برای ایجاد رعب و وحشت و ترور، کمک‌های اطلاعاتی به بیگانگان و به ویژه دولت متجاوز بعثی عراق و انجام خرابکاری‌های متعدد و نهایتاً کمک نظامی به صدام، تنها گوشه‌ای از کارنامه جنایت‌بار منافقین است. در پی این همه جنایت علیه ملت ایران، این گروه تروریستی به درستی در بین مردم به منافقین تغییر نام گرفت. اسناد موجود و اعتراف اعضای پیشین گروهک منافقین از این حکایت دارد که رژیم بعث عراق و شیوخ عرب در زمان جنگ تحمیلی، اصلی‌ترین منابع مالی این گروهک تروریستی بودند، ولی امروزه دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی البته به همراه برخی دولت‌های عرب مرتجع مخارج فعلی این گروهک تروریستی را تامین می‌کنند. هر چند اقدامات خلاف کارانه‌ای همچون پولشویی و شرکت در قاچاق نفت نیز بخشی از درآمدهای این سازمان را تامین می‌کند.

